

Černá ryba

autor: Jakub Dvorcek
foto: Lukáš Illek, David Háva

Pohled ze strany může být pro nejednoho tradicionalistu šokem. Linky kapot jsou neobvyklé, a jak říká tvůrce Jan Semerád: „I ta fíditka už kazi dojem, ale být tam opravdu musí.“ Než si ale na rybce vyjedete, raději si poslechněte předpověď počasí. Ladné vlnky na bocích totiž působí za deště jako okapy, které vám odvádí vodu přímo do rozkroku.

MÁTE V OBLIBĚ RYBÍ SPECIALITY? POTOM SI PŘIPRAVTE PŘÍBOR, PROTOŽE TENHLE V-MAX NA ČERNO VÁM URČITĚ ZACHUTNÁ. ZATRACOVANÝ A ZÁROVEŇ ZBOŽNĚ OBDIVOVANÝ KULTOVNÍ STROJ OD YAMAHY VZBUZUJE ČASTO CHOUTKY ÚPRAVCŮ. TY U MĚNĚ ZDATNÝCH KUČAŘŮ NEZŘÍDKA VEDOU JEN K PAINTBRUSHI A VÝMĚNĚ KOL NEBO VÝFUKŮ.

CHOPÍ-LI SE OVŠEM KULINÁRSKÉ TAKTOVKY VYNALÉZAVÝ ČESKÝ HONZA, MŮŽETE SE, JAKO V TOMTO PŘÍPADĚ, NADÍT SKUTEČNĚ DELIKATESY. DOPIJTE APERITIVY, SERVÍRUJE SE RYBKA BLACKFISHKA.

Tento tvor je pro tradiční klasifikaci živočišných druhů zatím velkým offškem. Jisté je jen to, že se rodí v temných zákoutích olejem čpících garáží. Díky dokonale proudnicovým tvarům vypadá jako ryba, ale pohybuje se (a to až dvousetkilometrovou rychlostí) výhradně po souši. Jedná se patrně o dravce, což naznačuje nejen silně krvavě rudé srdce se čtyřmi komorami, ale i chladné, nízko umístěné oči a zašpičatělý zo-

bák. Zkrátka zmatek nad zmatek. Faktem je, že světlo světa spatřilo po dlouhé době zase něco nebojácně neotřelého a skrzskrz originálního. U Blackfishe nejsou totiž na prvním místě naleštěné chopper doplňky za závatné sumy, ale tvůrčí invence a dokonale ruční zpracování.

Ohrožený druh

Každá stavba je vlastně ohroženým druhem zralým k zápisu do Červené knihy. Rybku

Blackfishku by však měla čekat lepší budoucnost. V odchovné stanici v Chebu se rozhodli, že funkčnímu prototypu pořídí bratříčka... a sestřičku... a v závěrečné fázi se počítá s nárůstem až na dvacet unikátních kousků. Většinu staveb z poslední doby považuje Honzův smířlivý duch za příliš nekompromisní, neústupný až agresivní. Jeho záměrem proto bylo vytvořit motorku méně dobovavčnou. O tom, do jaké míry se mu podařilo této bohabojné vizi dostát, se mohou vést spory. Najdou

se totiž i tací, kterým k pokřívání stačí pouhý pohled na černý hluboký lak s pekelně rudými proužky, hořícím srdcem a koly. K představě rohů samotného Lucifera na místě řídítek potom už není daleko. Honzovým přáním bylo, aby tento jinde nevidaný styl podtrhával pověstný divoký charakter sériového V-Maxe. Tato, jak autor sám říká „milá divokost“, navozuje dojem pohybu, i když stroj čeká poslušně před barem.

Při zrodu nového druhu šlo hlavně o vzhled, ale dostalo se i na některé technické prvky. Například podsedlový rám byl nahrazen jiným – zesíleným. Prý se díky tomu zlepšily jízdní vlastnosti, které jsou u sériového Maxe častým terčem posměváčků. K zesílení podvozku svou měrou přispěly i ochranné rámy pohonné jednotky. Černá ryba poněkud zneklidní teprve před dosažením dvousetkilometrové hranice.

Je třeba mítí filipa

Inspirační výpravy do světa pod hladinou nejsou snadnou záležitostí. Dělená řídítka, připomínající vousy statného sumce, byla uchycena na spodní straně horního můstku. Obě poloviny pak po uvolnění šroubů lze sklopit k sobě, aby se přes ně při demontáži daly přetáhnout plasty. Pohnutkou k tomuto kroku byl vytříbený vkus autora. Přece byste nechtěli kapotáž dělit na dvě poloviny? Řídítka jsou prozatím svařena, ale jestli vyjde výroba zmínované série, půjde o aluminiový odlitek. Neobvykle řešená je i banda. Vývod byl z estetických důvodů natažen dozadu. Do prostoru ocasní ploutve se přestěhovala také veškerá elektroinstalace, a tak vznikl dostatek místa pro odložení nutných drobností. Tento aspekt malý žlutí vývojáři u původního stroje poněkud zanedbali.

Osvětlení motocyklu je stylové. Vpředu, tro-

chu na ráně na padacím rámu, prořezávají tmu dva pochromované chopper reflektory. Díky nim není němá tvář rušena hlavním světlotem. Ale nejde o konečné řešení. Honza chystá v nejbližší době náhradu dvou velkých reflektorů čočkami umístěnými ve společném

**NAJDOU SE TOTIŽ I TACÍ,
KTERÝM K POKŘÍVÁNÍ
STAČÍ POUHÝ POHLED NA
ČERNÝ HLUBOKÝ LAK
S PEKELNĚ RUDÝMI
PROUŽKY, HOŘÍCÍM
SRDCEM A KOLY.
K PŘEDSTAVĚ ROHŮ
SAMOTNÉHO LUCIFERA NA
MÍSTĚ ŘÍDÍTEK POTOM UŽ
NENÍ DALEKO.**

krytu s chladičem. Před přestavbou stojí i zadní svítidla. Bude z jednoho kusu a svým tvarem zapadne do stylu Blackfish. Koncová svítidla spočine nad nerezovým držákem registrační značky, který by měl za deště plnit i funkci zástěrky. Za zmínku stojí vymazlené ukazatele směru. Dalším provizoriem je křeslo pro jezdce. Ale i ono už má připraveno nový stříh. Ten navíc jednou provždy odšmikne závěsy kovbojských třásní. Styl Divokého západu této poletuše holt nesedí. Nakonec dojde i na druhé sedlo. Speciálně tuto úpravu ale považují některé spolujezdkyně za zbytečnou. Blatník má pohodlnou konstrukci a vyčnívající šroub je... zkrátka k pomilování.

S pravdou ven

Jak jsme prozradili už několikrát, celý koncept počítá s výrobou malé série blackfishích

maxiků. To je v Čechách počin téměř na medaili. V tomto případě malá série představuje nějakých dvacet strojů, které by mohly aspirovat na exkluzivní obchodní komoditu. U vybroušených klenotů nahradí sériové výfuky, jimiž vzal zavděk náš předskokan, lehce zvlněné variace, na přání zákazníka i otevřené. Výroba však není žádná legrace, a tak zatím probíhají jednání s různými partnery, někdy německy, jindy česky hovořícími. Na dalších potomcích z chebské chovatelské stanice bude použit jiný, prý ještě atraktivnější design. Černá klesne vyčerpáním dolů, a naopak rudá dosáhne vrcholu. V úvaze je i kombinace modrých barev... nebo možná úplně jinak, situace se mění každou hodinu. Zamýšlená rybí rodinka si nebudou podobná jako vejce vejci. Na papíře jsou plány na přepracování kyvné vidlice – zejména zesílení její pravé strany, kterou majitel a stavitel považuje za příliš slabou. Časem se objeví nosiče a větrný štítek umístěný, aby nerušil linie, vysoko nad řídítka.

V této chvíli se v Chebu objevil další exemplář stvořený stejnou metodou. Kapotáž je opět z kevlarových a skelných vláken uložených v několika vrstvách kvůli pevnosti a bezpečnosti při možné havárii. Hmotnost, podle slov šéfkonstruktéra, není rozhodující. A hlavně, váha, která šla dolů v železe, vytvořila množství rezerv na nejrůznější doplňky. V sérii se pak s ohledem na přání zákazníka počítá s dalšími veletoci. Uvažuje se o rozšířeném zadním kole, pohonu řemenem, lepších ráfcích... jak klientova ctěná libost a peněženka dovolí. Bude-li standard v sérii spíše jednoduchý, anebo zamíří do luxusnějších výšin, je dosud ve hvězdách. Dobrá věc se ale podařila už teď – splněný Honzův sen o téměř ideálním motocyklu, který se připojí k Jawě 500 OHC stojící v jeho bytě. ■

Velké nestandardně umístěné reflektory poskytují prostor k prosazení přední části karoserie částečně připomínající zobák a částečně hlavu vetřelce. Je dobře, že se konečně objevil někdo, kdo se nebojí nezavedených řešení.

Zadní část se svým tvarovaným límcem dobře napojuje na přední díl a udržuje ducha Blackfish. Řídítka se snaží, seč mohou, aby zapadla do celkového stylu. Zadní směrovky pak mají vskutku přiměřenou velikost.